

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den i adskillige Sunde og Fjorde paa Færøerne, navnlig paa grundt Vand og hvor der ikke gaar stærkt Strøm, hyppigt forekommende Blaamusling (Krællingur) skal i de senere Aar have været Genstand for hensynsløs og ødelæggende Efterstræbelser, hvorved den nævnte Muslingeart, der i stort Omfang benyttes som Agn til Fiskeri, udsættes for Udryddelse. I 1890 indkom der i den Anledning fra Beboere i Sundelaget et Andragende til Lagtinget om, at der ved Lov maatte blive truffet Foranstaltninger til Fredning af de nævnte Dyr. Sagens Afgørelse udsættes af Lagtinget til Samlingen 1891, i hvilken det vedtoges at opfordre Regeringen til at søge tilvejebragt en Lovordning af nærmere angivet Indhold, der i det væsentlige stemmer med nærværende Forslag. Da Justitsministeriet imidlertid maatte anse det ønskeligt forinden videre foretoges, at søge den af Lagtinget foreslaaede Ordning behjst fra alle Sider, paalagde man i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa havde været det paagældende Lagtingsudvalgs Ønske, Amtmanden over Færøerne at indhente de enkelte Kommunalforstanderskabers Betænkning og derefter paa ny forelægge Lagtinget Sagen bilagt med de nævnte Erklæringer til fornøjet Overvejelse. De fleste af de kommunale Forstanderskaber sluttede sig til den af Lagtinget foreslaaede Ordning, men uden at der i øvrigt fremkom ny Bidrag til Sagens Belysning, og i sidste Sommer vedtog derefter Lagtinget paa ny uforandret det af samme i 1891 vedtagne Udkast. Med dette stemmer, som alt bemærket, i alt væsentligt nærværende Forslag, dog at en betydelig Omredaktion har fundet Sted, ligesom ogsaa enkelte Realitetsændringer ere foretagne.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Den Fangstmaade, der jærlig antages at udsætte Muslingerne for Udryddelse, er Op-tagelse af dem ved de saakaldte „Krællingariver“, korte langtandede Riber paa langt Skaf, hvormed Muslingerne løsriveres fra Bunden. Dels ødelægges herved en Mængde umoden og til Agn uanvendelig Muslingehngel, dels menes det ogsaa, at Riberne ved at løsrive hele Lag af Muslingebestandene kunne udsætte de ørige Dele af Banken for at løsriveres og føres bort af Strømmen. Ved Lov at fastsætte visse almindelige Fredningsbestemmelser til Undgaelse af disse Ulemper, er ikke gørsligt, da Forholdene paa de forskellige Steder ere alt for forskellige, til at de samme Regler kunne passe over alt. Derimod formenes en mere økonomisk og rationel Benyttelse af Muslingebanterne at kunne sikres ved de her foreslaaede Vedtægter. I det Rigsdagen forelagte Forslag til Fiskerilov for Færøerne søges der tilvejebragt Hjemmel for lignende Vedtægter for det egentlige Fiskeri.

Til § 2.

Fremgangsmaaden ved Tilvejebringelsen af Vedtægterne er efter Lagtingets Ønske foreslaaet ordnet noget anderledes og navnlig paa en noget mindre omstændelig Maade end ved de ovennævnte Fiskerivedtægter. Den her foreslaaede Ordning, der maa ansees for tilstrækkelig betryggende for alle vedkommende Interesser og i øvrigt hensigtsmæssig, afviger kun i et enkelt Hovedpunkt fra den af Lagtinget vedtagne, det nemlig, at Stadsfættelsen af Vedtægterne ligesom i Fiskerilovforslaget er forbeholdt Justitsministeriet. Fremdeles har man anset en i Lagtingsudkastet foreslaaet Henlæggelse af de forskellige Stadier i den for Vedtægternes Tilvejebringelse foreskrevne Gaaang til bestemte Maaneder af Aaret ufornoden, naar blot de i saa Henseende foreskrevne Tidfristter af en bestemt Varighed bibeholdes.